

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka ve věci žalobkyně **M. K.**, proti žalovanému **Českému telekomunikačnímu úřadu**, se sídlem Praha 9, Sokolovská 219, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci ze dne 16. 5. 2013, č. j. 59 A 73/2012 - 42,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 4. 2010, č. j. 74 696/2009-603. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl rozklad žalobkyně proti usnesení Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro severočeskou oblast ze dne 14. 7. 2009, č. j. 6 118/2009-365/VI, o námitce proti vyřízení reklamace za vyúčtované ceny za veřejně dostupnou službu elektronických komunikací.

Krajský soud v řízení vedeném pod sp. zn. 59 A 73/2012 již dne 7. 1. 2013 svým usnesením č. j. 59 A 73/2012 - 21, nepřiznal žalobkyni osvobození od soudních poplatků a zamítl její žádost o ustanovení zástupce z řad advokátů. Poté usnesením ze dne 11. 1. 2013, č. j. 59 A 73/2012 - 24, vyzval žalobkyni k zaplacení soudního poplatku do 5 dnů od jeho doručení. Proti usnesení krajského soudu ze dne 7. 1. 2013, č. j. 59 A 73/2012 - 21, podala žalobkyně kasační stížnost, o níž rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 17. 4. 2013, č. j. 2 As 18/2013 - 13, a to tak, že pro zmatečnost zrušil výrok I. citovaného usnesení (nepřiznání osvobození od soudních poplatků) a ve zbytku kasační stížnost zamítl. Dospěl k závěru, že žalobkyně požádala soud pouze o ustanovení právního zástupce z řad advokátů, nikoli o osvobození od soudních poplatků, a proto splnění podmínek pro toto osvobození měl krajský soud hodnotit jen jako jeden z předpokladů pro rozhodnutí o (ne)ustanovení zástupce podle § 35 odst. 8 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a nikoli o osvobození rozhodovat. Konstatoval dále, že žalobkyni není odepřeno v dalším řízení o osvobození od soudních poplatků

znovu požádat, předloží-li novou žádost, ve které řádně a vyčerpávajícím způsobem vylíčí své výdělkové a majetkové poměry a doloží je příslušnými listinami.

Krajský soud dospěl následně k závěru, že pětidenní lhůta k zaplacení soudního poplatku, kterou žalobkyni stanovil usnesením ze dne 11. 1. 2013, č. j. 59 A 73/2012 - 24, po dobu řízení o kasační stížnosti neběžela, přesto žalobkyně dosud soudní poplatek nezaplatila. Z uvedeného důvodu usnesením ze dne 16. 5. 2013, č. j. 59 A 73/2012 - 42 (dále též jen „napadené usnesení“), řízení o žalobě zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 549/1991 Sb.“).

Proti výše uvedenému usnesení krajského soudu podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) dne 4. 6. 2013 kasační stížnost. Stěžovatelka sice souhlasí s tím, že byla krajským soudem vyzvána k zaplacení soudního poplatku a poučena o následcích jeho nezaplacení, avšak nebyla explicitně poučena o tom, že může požádat o osvobození od soudních poplatků a v jaké lhůtě. Domnívá se, že v tomto směru nebyla řádně poučena ani Nejvyšším správním soudem, navíc jí ani tento soud neurčil lhůtu pro zaplacení soudního poplatku; pětidenní lhůta od doručení usnesení krajského soudu ze dne 11. 1. 2013, č. j. 59 A 73/2012 - 24, již dávno marně uplynula. Měla být tedy znovu vyzvána k zaplacení soudního poplatku a současně poučena i o možnosti požádat ve stanovené lhůtě o osvobození od soudního poplatku. Z opatrnosti, vedena doporučením Nejvyššího správního soudu, o osvobození od soudního poplatku a o ustanovení právního zástupce požádala krajský soud dopisem ze dne 16. 5. 2013, odeslaným doporučeně dne 20. 5. 2013, tedy dříve, než obdržela napadené usnesení o zastavení řízení. Jelikož považuje tuto svoji žádost pro nedostatek poučení za včasnou, navrhuje, aby bylo napadené usnesení zrušeno.

Nejvyšší správní soud se musel především zabývat otázkou přípustnosti kasační stížnosti, neboť z předloženého spisu vyplývá absence tří podmínek řízení. Stěžovatelka zaprvé nezaplatila soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti [§ 2 odst. 2 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., a položka 19 Sazebníku poplatků, který tvoří přílohu tohoto zákona], zadruhé není v tomto řízení zastoupena advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud však opakovaně judikoval (například v rozsudku ze dne 24. 10. 2007, č. j. 1 Afs 65/2007 - 37; všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná za www.nssoud.cz), že v řízení o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu žalobce na osvobození od soudních poplatků není třeba trvat na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost, ani na povinném zastoupení advokátem. Jakýkoli jiný postup by atakoval zásadu procesní ekonomie a nadto by byl bezúčelný, formalistický a nemohl by vést k ochraně práv stěžovatelky.

Stran absence třetí podmínky řízení Nejvyšší správní soud nejprve uvádí, že z předloženého soudního spisu vyplývá tato časová posloupnost úkonů krajského soudu a stěžovatelky:

Dne 16. 5. 2013 vydal krajský soud napadené usnesení č. j. 59 A 73/2012 - 42, kterým zastavil řízení o žalobě proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného. Stěžovatelka dne 20. 5. 2013 podala k poštovní přepravě žádost ze dne 16. 5. 2013 o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení právního zástupce z řad advokátů. Tuto žádost obdržel krajský soud dne 22. 5. 2013; téhož dne bylo stěžovatelce doručeno napadené usnesení o zastavení řízení. Dne 31. 5. 2013 vydal krajský soud usnesení č. j. 59 A 73/2013 - 49, kterým zrušil své usnesení ze dne 16. 5. 2013, č. j. 59 A 73/2012 - 42, a dále vydal usnesení č. j. 59 A 73/2013 - 51, kterým stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě jednoho týdne ke své žádosti o ustanovení zástupce a o osvobození od povinnosti platit soudní poplatek doplnila vyplněný a potvrzený formulář o svých majetkových poměrech; obě usnesení obdržela stěžovatelka dne 12. 6. 2013. V mezidobí

pokračování

však napadla usnesení ze dne 16. 5. 2013, č. j. 59 A 73/2012 - 42, kasační stížností, která byla zdejšímu soudu doručena dne 6. 6. 2013.

Z výše uvedené rekapitulace dosavadního průběhu soudního řízení je zcela zřejmé, že kasační stížností napadené usnesení již bylo samotným krajským soudem (s odkazem na právní názor prezentovaný v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2011, č. j. 1 As 74/2011 - 251, publikovaném pod č. 2410/2011 Sb. NSS) zrušeno (právní moc dne 12. 6. 2012), neboť stěžovatelka doručila krajskému soudu žádost o osvobození od soudních poplatků ve stejný den, kdy jí bylo doručeno usnesení o zastavení řízení pro jeho nezaplacení.

Pokud bylo usnesení, proti němuž míří kasační stížnost, odklizeno zákonem předpokládaným způsobem již ze strany krajského soudu, odpadl předmět kasační stížnosti, a proto je na místě hovořit o neodstranitelném nedostatku podmínek řízení, pro něž nelze v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Obdobnou procesní situaci se zabýval zdejší soud například ve svém rozsudku ze dne 14. 7. 2005, č. j. 7 Afs 1/2003 - 144: „Zruší-li Ústavní soud nejen rozsudek Nejvyššího správního soudu, ale i rozsudek krajského soudu napadený kasační stížností, směřuje tato kasační stížnost proti neexistujícímu rozhodnutí krajského soudu a tato skutečnost brání jejímu věcnému vyřízení. Z těchto důvodů je nutno kasační stížnost odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s., protože nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný.“

Zdejšímu soudu proto nezbylo, než kasační stížnost odmítnout postupem dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. srpna 2013

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu